

השכל בהירות, די באמירה אחת, "מן העולם", והעתיד כבר נשקף, אבל באשר האפילו אור האמת, ראוי להעמיד מפורש את התעודה של העתיד, אע"פ שהעינים הטרטוטות אינן מכירות אותו מן ההנה, מ"מ דבר אלהינו יקום. לעולם.
ג5. אורות התורה הלמוד והמעשה (ה)

ודוגמא לדבר מציאות חיי עוה"ב, שלא הוזכרה כי אם ברמזים, מפני שלפי תגבורת ערכה האיכותי די לו בזה, ואם הי' מתפרש יותר הי' מוסיף ומתגבר כח המשיכה המיוחד לו, עד שלא הי' מניח מקום לציורים אחרים, שבאמת הם כולם גם מועילים לו ומרוממים אותו, כמו הצלחת הכלל והפרט אפילו בחוה, ואהבת ד' מצד עצמה, שהיא עולה על כל, עם כל חלופי המקורות הפרטיים, שיסוד האהבה נמשך מהם; ורק אח"כ כשנתמוטטה ההכרה, עד כדי קלקול המינים, לאמר שאין עולם אלא אחד, הוצרכו לתקן "מן העולם עד העולם", כדי להחזירה למעמדה הראוי.
ד5. ספר מסילת ישרים פרק כו - בביאור מדת הקדושה

אך הקדוש הדבק תמיד לאלהיו, ונפש משהלכת בין המושכלות האמתיות באהבת בוראו ויראתו, הנה נחשב לו כאילו הוא מתהלך לפני ה' בארצות החיים עודנו פה בעולם הזה, והנה איש כזה הוא עצמו נחשב כמשכן, כמקדש, וכמזבח... ואמנם זה בהיות שכלו ודעתו קבועים תמיד בגדולתו יתברך, ורוממותו וקדושתו, עד שימצא כאילו הוא מתחבר למלאכים העליונים ממש עודהו בעולם הזה...
6. בינה לעיתים חלק א - דרוש ו לשבת תשובה

וזאת היתה שאלת ובקשת התלמידים לר' אליעזר, למדנו ארחות חיים, תודיע ותלמד לנו רבינו הארחות אשר נדרוך בהם באלו החיים שאנו חיים בעה"ז, כי במה שתשכילנו ותלמדנו דעת זו נזכה בהם לחיי העה"ב, ונהיה זוכים בהם, ר"ל באלו החיים עצמם עודנו על פני האדמה, נגיע אל החיים של העה"ב.
א6. ספר נועם אלימלך - פרשת בראשית

ועל ידי זה הצדיק מקשר את עצמו למעלה למעלה בחיים הנצחיים אפילו כשהוא בעולם הזה הגיע לתענוג עולם העליון מחיים הנצחיים וזה פירוש הגמרא עולמך תראה בחייך פירוש שעל ידי זה שכל מעשיו ותנועותיו שעושה הכל בקדושה ובטהרה ודביקות ושמחה ובאהבה וביראה מזה יגיע לו תענוג עולם העליון בזה העולם. ויש לומר נמי כוונת הפסוק ואתם הדיבקים בדי' אלקיכם חיים כולכם היום פירוש על ידי הדבקות שתדבקו עצמכם בהבורא ברוך הוא יהיה לכם חיים נצחיים גם היום בעולם הזה...
7. תלמוד בבלי מסכת תענית דף כב/א

רבי ברוקא חוואה הוה שכ"ח בשוקא דבי לפט. הוה שכ"ח אליהו גביה. אמר ליה איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה לא. אדהכי והכי חזא לההוא גברא דהוה סייס מסאני אוכמי ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה. אמר ליה האי בר עלמא דאתי הוא. רהט בתריה אמר ליה מאי עובדך? אמר ליה זיל האינדא ותא למחר...
א7. ספר יערות דבש חלק ראשון - דרוש ד (המשך)

ואי"כ כשיהיה הכל שלום ובשמחה וחדוה יטעם טעם עולם הבא, ועליו נאמר (ברכות יד), עולמך תראה בחייך, ואז יראה קצת ענין עולם הבא...
וזהו מה ששאל רב ברוקא לאליהו, אם יש אנשים שיש להם עולם הבא בזה העולם, שטועמים מעין עולם הבא כדי שיוכלו להשיג ענין עולם הבא, והשיב לו, אלו אנשים רואים בחייהם, וחקר אחרי מעשיהם למען דעת קצת ענין וטוב עולם הבא, ואמרו לו, כי הם תמיד שמחים בלי עצבות, וגם מרחיקים הקטט וריב ורודפי שלום, מזה הבין רב ברוקא שהוא ענין דמות עולם הבא...
8. אבות ד

(טו) רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוודור, פני שתפנס לטרקלין: (יז) הוא הנה אומר, לפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מפל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מפל חיי העולם הזה:
א8. ע"ר ב שסז

מצד החכמה העליונה, העוה"ז והעוה"ב כלולים הם ביחד, וכל המחזק את העוה"ב מחזק את העוה"ז וכל המחזק את העוה"ז מחזק את העוה"ב...
9. אורות התשובה יב, ה

בשעה שהאדם חוטא הוא בעלמא דפירודא, ואז כל פרט ופרט עומד בפני עצמו, והרע הוא רע בפני עצמו, ויש לו ערך רע ומזיק. וכשהוא שב מאהבה מיד מתנוצץ עליו אור ההויה של עלמא דיחודא, שהכל מתארגן בו לחטיבה אחת, ובקשור הכללי אין שום רע כלל, כי הרע מצטרף אל הטוב לתבלו ולהרים עוד יותר את יקרת ערכו. וכזה נעשים הזדונות לזכויות ממש.
10. סוטה מח, א

רבן שמעון בן גמליאל אומר העיד ר' יהושע מיום שחרב בית המקדש אין יום שאין בו קללה ולא ירד הטל לברכה וניטל טעם הפירות...
11. אורות הקדש ג עמוד קמא

כשחושבים בטעות, שהעולם האידיאלי העליון הוא נפרד מהעולם המעשי, ואין לו עסק עמו, מפרידים את הרשויות, ויוצאים מקדושת האחדות לזוהמת השניות. אמנם אם שקועה היא המחשבה רק בעולם המעשי, אף על פי שנראים גם בו סימני גדולה רוחב והעמקה, כללותו איננו יכול לעלות בכל זה מערכו. המזער, והוא תוכן נערות וקטנות, שיפה הוא לתנך, ומסוכן הוא אם ישאר בתור מטרחה אחריתית.
12. רמב"ם יד החזקה - הלכות תשובה פרק ח

(ח) זה שקראו אותו חכמים העולם הבא לא מפני שאינו מצוי עתה וזה העולם אובד ואחר כך יבא אותו העולם אין הדבר כן אלא הרי הוא מצוי ועומד שנאמר אשר צפנת ליראיך פעלת וגוי ולא קראוהו עולם הבא אלא מפני שאותן החיים באין לו לאדם אחר חיי העולם הזה שאנו קיימים בו בגוף ונפש וזהו הנמצא לכל אדם בראשונה.
13. ע"ר א פא

כל אשר חפץ די עשה, בשמים ובארץ, בימים וכל תהומות. אצלנו, לפי השגתנו המוגבלת, הבאה לנו על ידי החושים, מחולקות הן מערכות ההויה לסוגים שונים, ואין אנו מציירים לנו את אחדותם הפנימית... והחלקים, המוכרים אצלנו, בהתפלגותם, בכללם הם העולם הרוחני, שהוא עומד אצלנו בפני עצמו... אמנם ידוע לנו, שההבדל שבין השטח הגלוי והצד החבוי שבמציאות הוא ודאי רק הבדל יחסי מצדנו, אבל מצד החפץ האלהי אין בזה שום הבדל, והחוקים, העומדים ושולטים במאמרו בשטח הגלוי, הם בעצמם הם החקים השולטים בהמעמקים היותר נסתרים וחבויים.